

Adună-mă

Constantin Ciuca

Adună-mă cu buzele nopții și cu vorbele ei
și apoi
calculează-te pe tine până la doi,
spunea femeia așezându-se peste somnul
meu.
Tocmai expir
al doilea număr,
deschide gura să cresc în tine
ramură de trandafir
înăuntrul altei ramuri de trandafir,
spunea ea.
Desfă-ți somnul în nesfârșite fășii de mătase
și catifea
în care să mă prind ca într-o plasă de pește.

Cu mine de vânt
recalculează-te.

Ah, am strigat înmugurind prin somn
de parcă ceream ajutor,
aud cifra 2 din cifra 1 cum se rupe și crește
în trupul meu de pământ
pe o margine abruptă de nor.